

LES: ZEGEN OF GEVAAR?!

In de woestijn

Bemidbár

Aliya

7

Numeri 4:1-20

INLEIDING:

In deze aliya lezen we over de taak van de Kahathieten. De nakomelingen van Kahath hadden een hele bijzondere taak. Zij mochten de heilige voorwerpen uit de tabernakel dragen. Dit was niet de meest zware taak, maar wel een ontzettend belangrijke. Over de Kahathieten zegt God ook specifiek dat ze niet mogen worden uitgeroeid. Logisch, want als de heilige voorwerpen van de tabernakel niet kunnen worden meegenomen, hoe kan er dan nog een offerdienst zijn? Hoe kan de Menora dan brandend gehouden worden? Waar is dan de 'troon van God'? Deze voorwerpen zijn essentieel voor de bemiddeling tussen God en mensen en trouwens ook voor de oorlogvoering, want de ark (de troon van God) ging voorop. God versloeg de vijanden wanneer het volk gehoorzaam aan Hem was. Alles wat het volk nog hoefde te doen was meebewegen.

Op veel plaatjes die laten zien hoe de Israëlieten door de woestijn trokken, zie je dat deze stam van de Levieten de ark droeg. De ark is vaak zichtbaar op deze plaatjes, maar volgens de tekst van deze week klopt dit helemaal niet.

TEKST VAN DE WEEK

Als Aäron en zijn zonen bij het opbreken van het kamp het bedekken van het heiligdom en van alle voorwerpen in het heiligdom voltooid hebben, mogen de nakomelingen van Kahath daarna komen om alles te dragen; maar zij mogen dat heilige niet aanraken, opdat zij niet sterven...

Numeri 4:15

BENODIGDHEDEN:

- Een pakketje gemaakt van een hete, liefst metalen kruik, goed ingepakt in doeken (zodat je aan de buitenkant geen warmte voelt).

AAN DE SLAG:

De heilige voorwerpen moesten flink worden ingepakt voor ze mochten worden meegenomen.

Niemand kreeg ze te zien, behalve Mozes, Aäron en zijn zonen.

Maar waarom eigenlijk?

Daar gaan we vandaag over nadenken.

Ik heb een pakketje meegenomen. Hij ligt op de tafel. Wie wil deze even bij mij brengen, zonder het uit te pakken? Kies een vrijwilliger.

Wat zou erin zitten, denken jullie? En waarom zou het ingepakt zijn?

Laat de kinderen hierover nadenken.

Wie zou het pakketje voorzichtig willen uitpakken? Kies een vrijwilliger die dit voorzichtig kan.

Wat zat er in het pakket? Ah! Wat heerlijk, een kruik! Net wat ik nodig had, want ik had net last van . . . (buikpijn/koude voeten) . . . Neem de kruik dankbaar aan.

Waarom zou hij nou zo goed ingepakt zijn?

Stel je voor dat ik iemand zou vragen het pakketje zo te verplaatsen, zonder doeken eromheen.

Wat zou er dan gebeuren? Waarschijnlijk zou hij/zij zich hebben gebrand aan de kruik.

In sommige situaties is deze kruik een enorme zegen.

Bijvoorbeeld wanneer je buikpijn hebt, of hele koude voeten. Wanneer je een trui/dikke sokken draagt, kun je de kruik best zo tegen je buik of je voeten houden. Maar ik zou het niemand aanraden om een kokendhete kruik tegen je blote buik of voeten te houden. Dat is gevaarlijk.

Zo was het ook met de voorwerpen die de Kahathieten moesten dragen. Waren zij ervoor toegerust de voorwerpen te dragen? Jazeker!

Maar waren zij ook beschermd wanneer zij de voorwerpen zouden aanraken? Nee, dat niet.

Omdat God van de Kahathieten hield en Hij wilde dat ze hun taak goed konden uitvoeren, liet Hij de voorwerpen goed inpakken. Zo konden de voorwerpen veilig worden verplaatst en vormden ze een zegen. Wanneer ze niet waren ingepakt, zouden ze een gevaar kunnen worden, omdat ze per ongeluk door mensen zouden kunnen worden aangeraakt die hier niet toe geroepen waren en dus ook niet waren toegerust om dit te doen. Zoals de dikke trui en sokken beschermen tegen de hitte van de kruik, had God ook Aäron en zijn zonen gekleed en klaargemaakt om de heilige voorwerpen te kunnen aanraken. Zij moesten zich wel heel goed aan de voorschriften houden die God had gegeven, dan waren ze veilig. De Kahathieten hadden een andere taak. Daarvoor werden zij op een andere manier toegerust. God beschermde zowel Aäron en zijn zonen als de Kahathieten, maar ieder op een eigen manier, zodat ze ieder de taken die God voor hen had goed en veilig konden uitvoeren.

We kunnen nog iets leren van deze aliya.

Wisten de Kahathieten precies wat ze droegen? Wisten ze hoe het eruit zag? Waarschijnlijk niet.. Ze wisten misschien wel of het ging om de ark of een altaar, maar hoe deze eruit zagen wisten alleen Mozes, Aäron en zijn zonen (en Bezaleël en Aholiab natuurlijk, gezien God het door hun handen had gemaakt). Voor de taak van de Kahathieten was het niet nodig dit te weten. En misschien was het ook beter als ze het niet zagen, omdat ze anders misschien in de verleiding zouden komen de zaken aan te raken of af te wijken van hun opdracht.

Dit geldt vaak ook voor ons. God vraagt ons soms dingen te doen die we niet begrijpen. Net zoals de eerste vrijwilliger het pakketje naar mij toe bracht, zonder te weten wat er precies in zat en wat ik er mee wilde doen.

Wij weten dan niet goed wat Gods bedoeling is. Wij (over)zien het niet. Maar als we gehoorzaam zijn aan Hem die alle dingen overziet, doen we soms dingen waarvan we nooit hadden gedacht die te kunnen. Op die manier kunnen wij soms ook dingen dragen die voor ons te groot en te wonderlijk zijn. Dan is het maar goed dat ze bedekt zijn, want zouden we weten wat God van ons vraagt, dan zouden we dit misschien niet durven te doen, omdat we denken dat we het in eigen kracht en met eigen inzicht moeten doen en dat niet kunnen.

God doet het. Hij vraagt ons alleen om mee te bewegen. Hij wil dat we dragen wat Hij ons te dragen geeft, ook als we niet kunnen zien wat dat precies inhoudt. De taak die Hij ons te doen geeft, is nooit te groot of te zwaar voor ons.

Eén van de dingen die God ons in ieder geval vraagt is om voor zaken te bidden. Op die manier kunnen we elkaars lasten dragen.

Gebed is precies zoiets waarvan je het resultaat (vaak) niet gelijk ziet. Soms bid je jaren voor iets, voordat een gebed wordt verhoord. Je kunt je soms afvragen of het wel iets uitwerkt. Wat het doet, blijft dan lange tijd bedekt.

Maar net zoals de Kahathieten na een hele reis de voorwerpen weer op de juiste plaats neerzetten en zien dat Gods aanwezigheid de tabernakel weer vult, nadat ze dat hebben gedaan, zo kunnen wij vaak na lange tijd ook zien dat onze gebeden allemaal iets hebben uitgewerkt.

Ook wanneer wij (nog) geen resultaat zien van onze gebeden, is het belangrijk om net als de Kahathieten, deze 'last' te blijven dragen in geloof en vertrouwen dat God er Zijn wil mee zal doen. Wanneer wij in gehoorzaamheid alle dingen die ons bezighouden bij Hem brengen, zal Hij de strijd voor ons strijden en hoeven wij alleen maar mee te bewegen.

Vraag de kinderen of zij met iets zitten wat ze in gebed willen brengen. Bid er samen voor en vraag de kinderen ook om hier de komende tijd thuis voor te bidden. Doe dit zelf ook. Vraag ook de komende weken eens naar hoe het met dit gebedspunt gaat. Zo kunnen we elkaars lasten dragen in gebed en verbondenheid met elkaar en met God.